

med den høitærede Minister, at, forsaavidt det gaar ud over Tilfredsstillelsen af Landets eget Forbrug, er Beskyttelsen aldeles uberettiget; jeg tror, at Ministerens Betragtning omtrent falder sammen dermed. Men der er flere Omraader, hvor vor Toldbeskyttelse i Virkeligheden virker som en Udførselspræmie, idet den er saa høi, at Producenterne og Fabrikanterne paa Grund af denne Beskyttelse kunne sælge i Indlandet med saa stor Fordel, til saa høi Pris, at de kunne udføre større eller mindre, stundom meget betydelige Dele af deres Produktion til Udland til en betydelig lavere Pris. Derigjennem komme Landets Borgere i Virkeligheden til at betale deres Andel i Udførselspræmien for de paagjældende Artikler. For at nævne bestemte Artikler, hvormed dette er Tilfældet, gjælder det om Sukker og Spiritus, og det vil naturligtvis navnlig komme til at gjælde om saadanne Artikler, som faktisk ere blevne monopoliserede i et enkelt Konfessionens Hænder, derved at dette har enten helt eller omtrent sammenkjøbt de paagjældende Fabrikker eller indgaaet saadanne Overenskomster, hvorved Virkningen bliver den samme. Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det ikke er nogen smilende Udsigt, dersom Danmark skulde gaa over til at blive et Industriland, men jeg tror heller ikke med det cerede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Scharling), at der er nogen væsentlig Udsigt dertil. Jeg tror det ikke, fordi jeg ikke kan give ham Ret i de Slutninger, han uddrog af den aftagende Kornudførsel, thi selv om Landbruget ikke udfører sine Produkter under Form af Korn, saa kan det udføre dem under andre Former, og det er bekendt, at baade vor Kvæg-, Smør- og Svineudførsel er tiltagen i en meget betydelig Grad samtidig med, at vor Kornudførsel er aftagen. Men Hovedgrunden er i Virkeligheden den, som den høitærede Minister anførte, at vort Land mangler Betingelserne for at blive et Industriland, og den Betragtning, dette maa føre til, er, at man ikke ved en for stærk Beskyttelse fremelsker Industrier i det Omfang, som hidtil er sket. Dette gjælder om nye Industrier, Industrier, som vi ikke hidtil have kjendt, og derfor er det fuldstændig rigtigt, at dette Thing saavel som den daværende Regjering stillede sig paa det Standpunkt, at Kvejsukkerindustrien ikke skulde have Beskyttelse. Men det gjælder ogsaa om de bestaaende Industrier, idet der indenfor disse paa Grund af Beskyttelsen oppvojer flere og flere Etablissementer, og det stundom netop paa Grund af Beskyttelsen paa en høist unaturlig Maade. Der

fremkommer usunde Tilstande, der atter aale Svingninger, der ere lige skadelige for Industrien og for Konsumenterne. Der vil sikkert blive Leilighed til, naar denne Sag kommer til 2den Behandling, at oplyse dette nærmere paa flere Punkter. Den høitærede Minister mente, at de Beregninger, som vare anstillede her efter det sædvanlige System, snarere vare for lave end for høie, og han støttede dette paa, at der var flere Artikler, som vilde blive frigitte. Jeg tror, at naar man Punkt for Punkt gennemgaar det Forslag, der er kommet til os fra Regjeringen og Landsstinget — jeg skal ikke gjøre det her, thi det vilde føre altsor langt — og undersøger, hvilken Virkning hver enkelt Sats vil have, saavidt man kan skjønne efter de foreliggende Forhold, saa vil det Forslag, der nu foreligger for os, medføre en ikke ringe Forøgelse udenfor den sædvanlige Forøgelse, som finder Sted fra Aar til Aar efter den hidtil havde Erfaring.

I § 3 har den cerede Regjering og Landsstinget foreslaaet og faaet vedtaget et Forslag om, at der ved kongelig Anordning kan paalægges Aarer fra saadanne Stater, der stille Danmark ugunstigere med Hensyn til Told og i andre Henseender, en Forhøielse af 50 pCt. af den sædvanlige Told. Det er et Forslag, som jeg for mit Vedkommende vil have stor Betænkelse ved at give mit Samtykke til. Jeg betragter det som meget uvoveligt at lægge i Regjeringens Haand en saadan Leilighed til at aabne en Toldkrig mod andre Stater. Vi vide jo, hvilken Indflydelse paa vore almindelige politiske Forhold en Toldstrid kan have, og vi have jo nylig set et Exempel paa, hvor tilsvovelig en Regjering er til, naar den har gjort blot et Skridt i den Retning, da at gaa videre og bringe os ind i Vanstkeligheder, som hverken den selv eller Noget af os har tænkt paa eller drømt om. Jeg vil her nævne Kvægspørgsmaalet, hvor Regjeringen har en saadan Bemyndigelse til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger ved kongelig Anordning. Vi have jo set, hvilken Brug Regjeringen har gjort deraf, og hvilke Vanstkeligheder den har beredt baade sig selv og Landet derved. Jeg tror ikke, det vil være klogt at lægge en saadan Magt i Regjeringens Haand og give Regjeringen Til-ladelse til paa egen Haand at straffe andre Stater paa denne Maade. Forøvrigt vilde Virkningen af, at man f. Ex. overfor Spanien udstedte en saadan kongelig Anordning, ikke være den, at vi ikke faae spanske Vine og spanske Frugter hertil, men den vilde være den, at de bleve indførte over Hamborg istedetfor direkte fra Spanien. Det vilde